

dr Beata Stasińska, Katedra Energetyki i Środków Transportu, Wydział Inżynierii Produkcji,
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
ul. Głęboka 28, 20-612 Lublin, tel. 531-08-90-30, beata.stasinska@up.lublin.pl
Lublin, 22.12.2014 r.

DO
CENTRALNEJ KOMISJI DS. STOPNI I TYTUŁÓW
W WARSZAWIE

za pośrednictwem

AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE
RADA WYDZIAŁU
INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ I CERAMIKI
al. A. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków

Skarżąca:

Beata Stasińska
ul. Magnoliowa 6, 21-040 Świdnik

ODWOŁANIE

od uchwały nr 18/H/2014 Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie z dnia 24.10.2014 r.
o odmowie nadania dr Beacie Stasińskiej stopnia doktora habilitowanego w
dziedzinie nauk technicznych z dyscypliny technologia chemiczna

I.

Na podstawie art. 21 ust. 1 oraz 29 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz.U. nr 65, poz. 595) – dalej „ustawa” w zw. z art. 127 § 1 k.p.a. i art. 128 k.p.a. wnoszę odwołanie od wyżej określonej uchwały Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie nr 18/H/2014, którą oficjalnie nadano 24 listopada 2014r. (zał. 1) i zaskarżam ją w całości.

II.

Na mocy art. 128 k.p.a. zaskarżonej uchwale zarzucam następujące uchybienia proceduralne:

- naruszenie art. 7, 77 i 80 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. oraz w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy polegające na:

- braku uwzględnienia przez organ I instancji przy rozstrzygnięciu sprawy całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wobec nie przedłożenia przez Komisję Habilitacyjną wraz z opinią całości materiałów zebranych w toku postępowania wyjaśniającego (nie przedłożono dokumentów przekazanych przez skarżącą na posiedzeniu dnia 22.10.2014 r.), w konsekwencji czego Rada Wydziału podejmując zaskarżoną uchwałę opierała się na niekompletnym materiale istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy,
 - braku uzasadnienia przez Radę Wydziału kwestionowanej uchwały, co uniemożliwia przeprowadzenie pełnej kontroli odwoławczej zaskarżonego rozstrzygnięcia,
 - pominięciu przez Radę Wydziału, dwóch z trzech recenzencji (prof. dr hab. Andrzej Mianowski oraz prof. dr hab. Inż. Mariana Kamiński), w których recenzenci wyrazili pozytywne stanowisko co do nadania skarżącej tytułu doktora habilitowanego, oraz włącznie w niepełnej i nienależycie uzasadnionej recenzji prof. dr hab. Inż. Magdaleny Hasik, w której zawarto postulat o odmowie nadania skarżącej tytułu doktora habilitowanego, wobec powyższego Rada Wydziału nie wzięła pozytywnych argumentów pod uwagę przy podejmowaniu uchwały i tym samym nie nadała jej odpowiedniej wagi,
 - nienależytej ocenie rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego Habilitantki bez uwzględnienia całokształtu okoliczności, które były nad wyraz istotne przy podejmowaniu uchwały, w szczególności oparciu się wyłącznie na niepełnej i niejasnej opinii Komisji Habilitacyjnej negatywnie ustosunkowującej się do wniosku skarżącej o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego,
- **naruszenie art. 8 k.p.a., art. 9 k.p.a. w z. z art. 54 § 1 pkt 3 k.p.a.** polegające na wezwaniu Habilitantki na spotkanie z Komisją Habilitacyjną z dnia 22.10.2014 r. bez poinformowania jej o celu spotkania, w konsekwencji czego skarżąca nie miała możliwości pełnego i należytego przygotowania się do kluczowego spotkania z punktu widzenia prowadzonego postępowania i w konsekwencji czego doszło do podważenia zasady zaufania obywatela do organów administracji publicznej,
 - **naruszenie art. 20 ust. 1 w zw. z art. 18a ust. 11 ustawy** polegające na podjęciu przez Radę Wydziału kwestionowanej uchwały pomimo tego, iż Komisja Habilitacyjna przedstawiła do decyzji uchwałę nr 1 z dnia 22 października 2014 r. nie rekomendującą Radzie Wydziału nadania skarżącej tytułu stopnia doktora habilitowanego, która nie uzyskała bezwzględnej większości głosów członków Komisji Habilitacyjnej (3 głosy na „TAK”, 1 głos na „NIE” i 3 głosy „WSTRZYMUJĄCE”) i w konsekwencji nie mogła stanowić podstaw rozstrzygnięcia przez Radę Wydziału,

III.

Na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. **wnoszę o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania innej Radzie Wydziału, względnie Radzie Wydziału, która wydała kwestionowaną uchwałę.**

IV.

Wnoszę o opublikowanie niniejszego odwołania na stronie internetowej Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie oraz CENTRALNEJ KOMISJI DS. STOPNI I TYTUŁÓW.

UZASADNIENIE

Rada Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie uchwałą nr 18/H/2014 z dnia 24.10.2014 r. odmówiła nadania dr Beacie Stasińskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych z dyscypliny technologia chemiczna. Komisja Habilitacyjna uchwałą nr 1 z dnia 22.10.2014 r. – która stanowiła podstawę podjęcia uchwały przez Radę Wydziału – postanowiła nie rekomendować Radzie Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH nadania dr Beacie Stasińskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie technologia chemiczna.

Zaskarżona uchwała dotknięta jest zarówno uchybieniami proceduralnymi, jak i wadami natury merytorycznej. Dla przejrzystości argumentacji oraz dla oczyszczenia przedpola w niniejszym odwołaniu w pierwszej kolejności zostaną przedstawione zarzuty dotyczące wadliwości procedowania. Uznanie tych argumentów za trafne *eo ipso* może bowiem stanowić wystarczającą podstawę do uchylenia kwestionowanej uchwały.

I. UCHYBIENIA PROCEDURALNE

Postępowanie w sprawach stopni i tytułu naukowego jest postępowaniem administracyjnym prowadzonym na podstawie odpowiednio stosowanych przepisów k.p.a., z odrębnościami wynikającymi z przepisów procesowych, zamieszczonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki – *tak stanowi wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 maja 2008 r., I OSK 212/08.*

W powyższym kontekście w niniejszym odwołaniu zostaną zaprezentowane poszczególne naruszenia norm k.p.a. przez organ I instancji, które miały wpływ na treść podjętej uchwały.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż organ I instancji nie uwzględnił przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Wobec nie przedłożenia przez Komisję Habilitacyjną wraz z opinią (uchwałą) całości materiałów zebranych w toku postępowania habilitacyjnego (nie przedłożono dokumentów przekazanych przez skarżącą na posiedzeniu z dnia 22.10.2014 r.), w

konsekwencji powyższych faktów Rada Wydziału podejmując zaskarżoną uchwałę opierała się na niekompletnym materiale istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dla należytego uzasadnienia powyższego warto po krótko wskazać, iż w dniu 23 września 2014 r. powiadomiona zostałam przez sekretarza Komisji Habilitacyjnej o decyzji komisji w sprawie zaproszenia mnie do wyjaśnień na spotkanie Komisji 22 października 2014r.. Niestety poza terminem spotkania nie wskazano mi przedmiotu rozmowy.

Podjęłam telefonicznie próbę rozmowy z sekretarzem jakich wyjaśnień i dokumentów Komisja Habilitacyjna potrzebuje do podjęcia decyzji. Sekretarz polecił mi pytać recenzentów i jego zdaniem moja rozmowa w tym temacie z recenzentami nie jest niestosownym rozwiązaniem. Zadzwoiłam więc do prof. dr hab. inż. Magdaleny Hasik, która oświadczyła iż jest stroną w postępowaniu i nie życzy sobie do spotkania Komisji żadnych rozmów.

Zrozumiałam, iż w tej sprawie powinnam rozmawiać z Przewodniczącym Komisji Habilitacyjnej, który może mieć pewne sugestie i mailowo zadałam pytanie w tej sprawie. 15 października dziękując za zaproszenie i możliwość osobistego poznania Komisji Habilitacyjnej, zapytałam czy życzy sobie przesłania dodatkowych dokumentów dokumentujących mój wkład w opracowaną technologię katalitycznego utleniania metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń. W odpowiedzi Przewodniczący nie wskazał co byłoby przedmiotem wyjaśnień podczas spotkania, ale również nie życzył sobie oglądać dokumentów wcześniej niż na spotkaniu 22 października 2014r. (mail z dn. 15.09.2014 z odpowiedzią z 17.09.2014- zał. 2).

Spotkanie członków Komisji Habilitacyjnej rozpoczęte o godz. 12.00 przedłużało swoje obrady bez mojej obecności i po ok. 2 godzinach zostałam wezwana do wyjaśnień trwających nie dłużej niż ok. 30-40 min. Po wezwaniu przewodniczący bez przedstawienia mi członków komisji, zapytał o to co moim zdaniem jest moim największym osiągnięciem. Wyjaśniłam iż niewątpliwie największym osiągnięciem jest całkowicie mój pomysł i przemysłowa pilotażowa produkcja katalizatora palladowego, stanowiącego najważniejsze zadanie opracowanej technologii katalitycznego utleniania metanu. Od tego momentu właściwie członkowie bez ustalonej kolejności, zadawali mi pytania. Podczas wyjaśnień przekazałam przewodniczącemu Komisji oraz każdemu z członków komisji dokumentację która zawierała:

- *Oświadczenie dr hab. inż. Stanisława Nawrata Kierownika projektu „Proekologiczna technologia utylizacji metanu” z dn. 17.10.2014r.*
- *Udział twórców wynalazków zgłoszonych przez AGH PL401314 oraz PL401842*
- *Opinia dr hab. Dobiesława Nazimka dotycząca pracy naukowej i organizacyjnej Habilitantki w projekcie : „Proekologiczna technologia utylizacji metanu”*
- *Skan przeglądarki internetowej Espacenet potwierdzającej wyniki wyszukiwania wynalazków Habilitantki*
- *Zaświadczenie kierownika „Centrum Badań Naukowych i Współpracy Międzynarodowej” na UMCS - mgr Karinę Kasperek i specjalistkę ds. projektów badawczych międzynarodowych (zajmującą się sprawozdawczością projektu od 2011 do chwili obecnej) – mgr Magdalenę Pokrzycka Walczak, prezentujące*

- zadania badawcze wykonane w projekcie przez zespół UMCS pod kierownictwem Habilitantki
- zał.1 zbierający badania wykonane i sprawozdane przez Habilitantkę
- informację końcową UMCS z części realizowanego projektu na UMCS zawierający opis prac wykonanych na rzecz projektu przez każdego z członków zespołu UMCS
- kopie zgłoszeń patentowych wraz z udziałem procentowym autorów potwierdzone przez Rzecznika Patentowego UMCS - mgr. Marię Brodzicką.

Dokumenty te zawierały opis moich działań w ramach projektu, którego efektem jest opracowana technologia utylizacji metanu z powietrza wentylacyjnego. Kierownik merytoryczny prof. dr hab. inż. Stanisław Nawrat, jasno wskazał: „**Wkład pracy Pani dr Beaty Stasińskiej jest znaczący i podstawowy w zakresie badań i doboru katalizatorów oraz ich wytworzenia, a także w zakresie badań naukowych instalacji pilotowej IUMK-1 oraz instalacji półtechnicznej IUMK-100.**”

Co istotne, powołane wyżej dokumenty nie zostały w ogóle wzięte pod uwagę przy podejmowaniu uchwały w przedmiocie negatywnej rekomendacji Komisji Habilitacyjnej w sprawie nadania mi tytułu doktora habilitowanego. Dokumenty te, nie zostały również przekazane Radzie Wydziału wraz z pozostałymi materiałami postępowania – wbrew wyraźnej dyspozycji przepisu art. 18a ust. 1 ustawy, w którym wskazano, iż komisja habilitacyjna w terminie 21 dni od dnia otrzymania recenzji przedkłada radzie jednostki organizacyjnej uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, o której mowa w ust. 8, wraz z uzasadnieniem **i pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego**, w tym recenzjami osiągnięć naukowych.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż Rada Wydziału przy podejmowaniu kwestionowanej uchwały nie dysponowała pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego (z przyczyn leżących po stronie Komisji Habilitacyjnej). Co ważne, wyżej wymienione dokumenty zostały przeze mnie złożone na spotkaniu w dniu 22.10.2014 r. – co nie zostało odnotowane w protokole posiedzenia Komisji z niewiadomych mi przyczyn – istnieje korespondencja e-mailowa z prof. dr hab. inż. Henrykiem Góreckim, który w mailu z dnia 26.11.2014 r. (stanowiącym odpowiedź na mojego maila- zał. 3) oświadcza, iż dokona ich zwrotu na moją rzecz, co uczynił korespondencją nadaną 3.12.2014r.(zał. 4).

W załączeniu (zał. 4) składam powyższą korespondencję i ponownie przedkładam kopię dokumentów przekazanych Komisji Habilitacyjnej, potwierdzona za zgodność z oryginałem.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż Rada Wydziału przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy nie dysponowała całością istotnej dokumentacji z postępowania habilitacyjnego, a co za tym idzie, podjęta przez nią uchwała dotknięta jest poważnym błędem proceduralnym, który winien skutkować **uchyleniem zaskarżonej uchwały i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Radzie Wydziału.**

Powyższa argumentacja pozostaje w zgodzie z orzecznictwem sądów administracyjnych, w którym wyrażono słuszny pogląd, zgodnie z którym:

Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2013 r., VII SA/Wa 2990/12

Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych. Dopiero pełne ustalenie stanu faktycznego daje podstawę do przyjęcia, że wynikająca z art. 80 k.p.a. zasada swobodnej oceny dowodów nie została przekroczona – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 lipca 2012 r., II SA/Wa 953/12

W kontekście powyższej argumentacji warto też wskazać, iż art. 9 k.p.a. nakłada na organy administracji obowiązek zachowania aktywnej postawy podczas całego postępowania wyjaśniającego. Stąd obowiązek organu zebrania dowodów na potwierdzenie określonych faktów z wykorzystaniem dostępnych źródeł dowodowych, a także dopuszczenia wszystkich środków dowodowych zgłaszanych przez stronę lub innych uczestników postępowania, o ile mają one istotne znaczenie dla sprawy. Organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Co istotne zasada przekonywania nie zostanie zrealizowana, gdy organ pominięciem niektórych dowodów zgromadzonych w sprawie, czy też twierdzenia, wyjaśnienia strony, albo nie odniesie się do faktów istotnych dla sprawy, okoliczności podnoszonych przez stronę.(por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lipca 2010 r., V SA/Wa 115/10).

Nie można też tracić z pola widzenia, iż zaskarżona uchwała Rady Wydziału nie zawiera wymaganego przepisami prawa uzasadnienia (wynika to choćby z normy art. 18a ust. 12), co uniemożliwia przeprowadzenie pełnej kontroli odwoławczej kwestionowanego rozstrzygnięcia, w tym zwłaszcza poznania motywów rozstrzygnięcia organu I instancji.

Z powyższym uchybieniem proceduralnym łączy się jeszcze kolejne naruszenie przepisów postępowania, które zostanie omówione w tej części odwołania, tj. naruszenie art. 8 k.p.a., art. 9 k.p.a. w z. z art. 54 § 1 pkt 3 k.p.a. polegające na wezwaniu Habilitantki na spotkanie z Komisją Habilitacyjną z dnia 22.10.2014 r. bez poinformowania

jej o celu spotkania, w konsekwencji czego skarżąca nie miała możliwości pełnego i należytego przygotowania się do kluczowego spotkania z punktu widzenia prowadzonego postępowania i w konsekwencji czego doszło do podważenia zasady zaufania obywatela do organów administracji publicznej.

Zadawane przez członków Komisji pytania nie dotyczyły dostarczonych przez skarżącą dokumentów, lecz planów badawczych, prowadzonych obecnie zajęć dydaktycznych, pracy magisterskiej cytowanej w monografii. Wobec braku poinformowania Habilitantki o przedmiocie posiedzenia, nie miała ona możliwości należytego przygotowania się do spotkania, w tym przekazania informacji, których przekazania oczekiwała Komisja Habilitacyjna. W mojej ocenie m.in. z tej przyczyny „rozmowa z moją osobą nie rozwiała wątpliwości Komisji, co do indywidualnego wkładu kandydatki w przedstawione osiągnięcie naukowe – co czytamy w w protokole Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki z dnia 24 października 2014 r.

Tymczasem przepis art. 54 k.p.a. nakłada na organ wzywający ściśle określone **obowiązki co do treści wezwania**. Nie przewidziano od niego żadnych wyjątków. Nawet wezwanie dokonane w wypadkach niecierpiących zwłoki w innej formie niż pisemna, musi zawierać wszystkie składniki wymienione w art. 54 § 1 k.p.a. (A. Wróbel (w:) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks..., s. 356).

W wezwaniu należy wskazać m.in.: w jakiej sprawie oraz w jakim charakterze i w jakim celu zostaje wezwany. **Ze względu na zasadę jawności wobec osoby wezwanej należy m.in. dokładnie wskazać, w jakiej sprawie, charakterze oraz w jakim celu wzywa się daną osobę. Organ wzywający nie może zaskakiwać strony czy innych uczestników postępowania. Zobowiązany powinien wiedzieć, w jakiej sprawie i w jakim charakterze jest wezwany, by móc na przykład przygotować się do złożenia dodatkowych wyjaśnień w związku z podaniem, zgromadzić potrzebne dokumenty w sprawie czy udzielić pełnomocnictwa** (Z. Janowicz, Kodeks..., s. 176).

Wszystkie elementy wezwania mają takie same znaczenie, a więc brak któregokolwiek z nich lub określenie go w sposób odmienny, niż stanowi to przepis, będzie powodowało w skutkach uznanie wezwania za wadliwe.

W kontekście powyższego analizowaną obrazę przepisów postępowania należy unąć za zaistniałą w rozpoznawanej sprawie i mającą istotny wpływ na treść zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia.

Co ważne zaprezentowana wyżej argumentacja znajduje swoje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w którym trafnie wskazano, że

Zasada zaufania obywateli do organów państwa (art. 8 k.p.a.) uznawana jest za klamrę, która spina całość ogólnych zasad postępowania. Jest to bowiem zasada najszersza pod

względem zakresu. Można w niej pomieścić bogaty katalog zasad ogólnych. Niewątpliwie bowiem pogłębianiu zaufania obywateli do organów państwa służy podejmowanie wszelkich działań niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, uwzględnianie interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, udzielanie należytej i wyczerpującej informacji, zapewnienie stronom czynnego udziału na każdym etapie postępowania, wyjaśnianie zasadności przesłanek, którymi organ kieruje się przy załatwianiu sprawy czy szybkość postępowania organu. Uchybienia i błędy organu administracji nie mogą powodować ujemnych następstw dla obywatela działającego w dobrej wierze – tak stwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2010 r., VIII SA/Wa 640/10.

W tym miejscu nie można pominąć innego równie trafnego orzeczenia, zgodnie z którym:

*Obowiązek informowania i wyjaśniania stronom przez organ prowadzący postępowanie całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych toczącej się sprawy (art. 9 k.p.a.) powinien być rozumiany jak najszerzej. **Udowodnione naruszenie tego obowiązku powinno być rozumiane jako wystarczająca podstawa do uchylenia zaskarżonego orzeczenia.** Działający w sprawie organ ma obowiązek w możliwie jasny sposób wyjaśnić całość okoliczności sprawy stronie i równie wyraźnie wskazać ryzyko wiążące się z działaniami strony. Dodatkowo organ nie może ograniczać się wyłącznie do udzielenia informacji prawnej, lecz winien także podać niezbędne wyjaśnienia co do treści przepisów oraz udzielać wskazówek, jak należy postąpić w danej sytuacji, by uniknąć szkody – tak stwierdza wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z dnia 1 lutego 2011 r., II OSK 230/10.*

Niezależnie od powyższych uchybień w analizowanej sprawie skarżąca dostrzega jeszcze jedno istotne uchybienie proceduralne, które winno prowadzić do uchylenia zaskarżonej uchwały. Na podstawie przepisów ustawy na podstawie opinii Komisji Habilitacyjnej rada jednostki organizacyjnej, w terminie miesiąca, podejmuje uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Zgodnie z przepisem art. 20 ust.1 uchwała, o której mowa w art. 18a ust. 11 ustawy (dotycząca Komisji Habilitacyjnej) jest podejmowana bezwzględną większością głosów. "Bezwzględna większość głosów" oznacza co najmniej o jeden głos więcej od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów, to znaczy przeciwnych i wstrzymujących się. Tak rozumieć należy to pojęcie zawarte w art. 20 ust. 1 ustawy z 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Co istotne analizowana większość głosów dotyczy z pewnością uchwały zawierającej opinię w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego (*prof. dr hab. inż. Barlik R. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów, Nowe procedury w przewodach doktorskich oraz postępowaniach o nadanie stopnia doktora habilitowanego i tytułu profesora, Warszawa 03.2014 dostępne 8.12.2014 na stronie internetowej:*

http://www.kichip.pan.pl/images/stories/roman_barlik_wymagania_dla%20odr_dr_hab_prof.pdf.

W rozpoznawanej sprawie Rada Wydziału podjęła kwestionowaną uchwałę pomimo tego, iż Komisja Habilitacyjna przedstawiła do decyzji uchwałę (opinię) nr 1 z dnia 22 października 2014 r. nie rekomendującą Radzie Wydziału nadania skarżącej tytułu stopnia doktora habilitowanego, która nie uzyskała bezwzględnej większości głosów członków Komisji Habilitacyjnej (3 głosy na „TAK”, 1 głos na „NIE” i 3 głosy „WSTRZYMUJĄCE”) i w konsekwencji nie mogła stanowić podstaw rozstrzygnięcia przez Radę Wydziału.

Należy zatem stwierdzić, iż przedmiotowe uchybienie również winno prowadzić do uchylenia kwestionowanej uchwały jako podjętej bez wymaganej opinii Komisji Habilitacyjnej.

W mojej ocenie powyższe uchybienia stanowią wystarczającą podstawę do uchylenia zaskarżonej uchwały. Nie mniej jednak działając z daleko idącej ostrożności poniżej przedstawiam moją argumentację merytoryczną w przedmiocie odmowy nadania mi tytułu doktora habilitowanego.

II. UCHYBIENIA MERYTORYCZNE

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, by skontrolować prawidłowość zaskarżonej uchwały, najpierw musi sama dokonać oceny dorobku naukowego kandydata do stopnia naukowego i rozprawy naukowej – *tak trafnie wskazuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2012 r., I OSK 2052/11.*

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych (...) osoba ubiegająca się o nadanie jej (w tym wypadku) stopnia doktora habilitowanego może wnieść odwołanie od odmownej uchwały jednostki organizacyjnej m.in. w przedmiocie dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego do Centralnej Komisji za pośrednictwem Rady właściwej jednostki organizacyjnej w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia o treści uchwały. W takim wypadku, Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami przewodu w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania. W myśl natomiast art. 21 ust. 2 ww. ustawy Centralna Komisja po rozpatrzeniu odwołania (w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy) albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją, przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Radzie tej samej lub innej jednostki organizacyjnej. Istotne jest przy tym, iż Centralna Komisja - na zasadzie art. 35 ust. 3 cytowanej ustawy - podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii jednego a w niektórych przypadkach - dwóch recenzentów, w tym co najmniej jednego spoza składu Centralnej Komisji.

Powyższe oznacza, że Centralna Komisja, mimo że jest organem odwoławczym, prowadzi również własne postępowanie dowodowe, choć ograniczone jedynie do ww.

postępowania opiniodawczego. Z tego powodu organ ten jest organem, który musi stosować w prowadzonych przed nim postępowaniach przepisy art. 7, 77 i 80 k.p.a., gdyż musi dokonywać oceny, nie tylko materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed Radą Wydziału, ale i materiału dowodowego, zebranego w postępowaniu odwoławczym. Kontrolę zatem zaskarżonej uchwały Rady Wydziału należy w tym wypadku rozumieć jako kontrolę dokonywaną w sposób wszechstronny (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt I OSK 838/08 i z dnia 30 marca 2009 r., sygn. akt I OSK 1411/8).

W świetle powyższego uznaje za zasadne by w tym miejscu przedstawić moją argumentację merytoryczną podważającą zasadność uchwały nr 1 Komisji Habilitacyjnej oraz negatywnej recenzji dotyczącej mojej osoby, które ostatecznie doprowadziły do podjęcia przez Radę Wydziału kwestionowanej uchwały:

Wybór Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, jako jednostki na której odbędzie się mój przewód habilitacyjny podyktowany był sukcesem wieloletniej współpracy z zespołem Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii AGH - profesora dr hab. inż. Stanisława Nawrata, w ramach której opracowana została technologia katalitycznego utleniania metanu i faktem, iż w archiwum tej uczelni znalazła swoje miejsce kompleksowa informacja o opracowanej technologii, zawarta w dokumentach projektowych zarówno lidera jak i konsorcjantów. Wybrałam uczelnię, gdzie tajniki tej chemicznej technologii, rozwiązującej problemy emisji metanu z powietrza wentylacyjnego są najbardziej znane i promowane. Uczelnię która obecnie prowadzi prace z firmą zatrudnioną przez NCBiR nad opracowaniem biznesowego modelu komercjalizacji tej technologii. Uczelnię, która szczyli się opracowaną technologią odbierając gratulacje Wicepremiera Rządu Janusza Piechocińskiego (list z 12.08.2013r.) za opracowanie tej ważnej i innowacyjnej dla gospodarki technologii czy informacje, iż projekt został w maju 2014r. przez NCBiR zaliczony do 30 projektów Innowacyjnej Gospodarki o najwyższym potencjale komercjalizacji.

Z uwagi na przytoczone na wstępie mojego odwołania pewne **wątpliwości dotyczące procedur prowadzenia postępowania podczas oceny dorobku mojej osoby** podczas prac Komisji Habilitacyjnej, **wnoszę do szanownej Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki o unieważnienie Uchwały Nr 18/H/2014 z dn. 24 października 2014r. i przekazanie mojej sprawy oceny dorobku do ponownego rozpatrzenia.** Uchwała Rady Wydziału Nr 18/H/2014 podjęta została w oparciu o **informacje przekazane przez Komisję tj. protokół z uzasadnieniem i uchwałę 1, które wskazują szereg uchybień proceduralnych**, bez zapoznania Rady z recenzjami i oświadczeniami jakie przekazałam Komisji Habilitacyjnej podczas spotkania 22 października 2014 r.

W przeprowadzonym procesie postępowania **moim zdaniem są treści nie znajdujące uzasadnienia w dokumentacji jaką przedstawiłam.** W pierwszej

kolejności odniosę się do zapytań zgłoszonych podczas posiedzenia Rady Wydziału 24 października br. Na zapytanie dr hab. inż. Jerzego Jedlińskiego w sprawie: pod jakim względem Kandydatka nie spełnia warunków formalnych, odpowiedź udzielona przez Sekretarza, będąca cytatem wypowiedzi Przewodniczącego Komisji Habilitacyjnej wskazuje: „**że część prac przedstawionych do oceny dorobku habilitacyjnego jest pokłosiem rozprawy doktorskiej Habilitantki i w ogóle nie powinna być brana pod uwagę przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego**”.

Niniejsza informacja jest sprzeczna z informacjami przedstawionymi w dokumentacji przekazanej do oceny w postępowaniu habilitacyjnym mojej osoby. Jak wskazałam w autoreferacie moja rozprawa doktorska z 2000 roku pt.: „Badania zawęglania katalizatorów niklowych promotowanych molibdenem w reakcji reformingu parowego węglowodorów, dotyczyła zagadnień innej tematyki niż dorobek przedstawiony w postępowaniu habilitacyjnym. W opisie dorobku habilitacyjnego (5. Beata Stasińska - Dorobek naukowy.pdf) dokonałam podziału dorobku publikacyjnego w kontekście czasowym na artykuły opublikowane przed i po uzyskaniu stopnia doktora, natomiast w autoreferacie (str. 9) **jasno wskazałam parametry biometryczne publikacyjnego dorobku dotyczącego tylko tematyki katalitycznego utleniania metanu, niebędące pokłosiem rozprawy doktorskiej**, na tle całego dorobku, który przytoczę:

„Za największe moje osiągnięcie naukowe uważam wykorzystanie moich badań podstawowych układów katalitycznych do wdrożenia pilotażowej preparatyki katalizatora oraz wykonanie projektu reaktora w oparciu o zaproponowany katalizator i wykazanie poprawności pracy instalacji utylizacji metanu z powietrza wentylacyjnego z odzyskiem energii wydzielanej w reakcji katalitycznej.

Ta część dorobku nie znajduje odzwierciedlenia w działalności publikacyjnej ze względu na potencjał komercjalizacji wyników badań oraz wymogi ochrony własności intelektualnej moich prac i szerzej zaprezentowałam ją w pracy naukowej pt. „Katalityczne utlenianie metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń węglowych” wydanej w 2014 r. Pozostały mój dorobek publikacyjny w tematyce katalitycznego utleniania metanu zawiera 27 prac i trzy zgłoszenia patentowe. W tym 15 monotematycznych artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie z bazy Journal Citation Reports o łącznym impakt faktorze na poziomie 13,551 (zgodnie z rokiem wydania) oraz sumarycznej liczbie punktów MNiSW = 205 pkt. (zgodnie z rokiem wydania).

Ogółem mój dotychczasowy dorobek obejmuje:

- 45 artykułów w tym 17 artykułów w czasopiśmie z bazy Journal Citation Reports (zgodnie z rokiem wydania),
- 3 rozdziały w monografiach
- 2 monografie
- 38 komunikaty konferencyjne (10 międzynarodowych i 28 krajowych)
- 79 postery (25 międzynarodowych i 54 krajowych)
- 272 cytowań prac zgodnie z danymi bazy Web of Science z dn 14.02.2014 r,
- Impakt faktor = 18,556
- Punkty MNiSW = 278,5

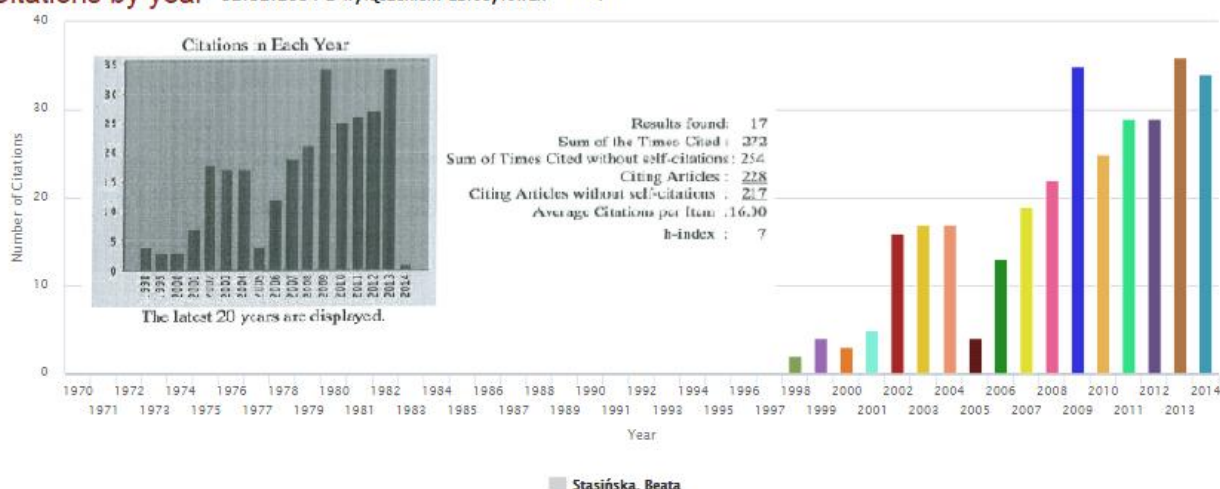
- IH = 7
- 1 patent i 3 zgłoszenia patentowe”.

Dla potwierdzenia powyższych informacji o moim dorobku naukowym, ponownie załączam spis moich publikacji (załącznik 5 - aktualny na dzień 12.12.2014) dotyczący tylko tematyki katalitycznego utleniania metanu. Mówiąc o publikacjach Journal Citation Reports posłużyłam się wykazem Lista A czasopism naukowych posiadających współczynnik wpływu IF, znajdujących się w BAZIE JOURNAL CITATION REPORTS (JCR) (zgodnie z załącznikiem do komunikatu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 grudnia 2013 r. i zaliczyłam tu publikacje w takich czasopismach jak:

- Applied Surface Science (30pkt.) – 1 szt.
- Catalysis Today (35 pkt.) – 2 szt.
- Journal of Natural Gas Chemistry (25 pkt.) - 1 szt.
- Journal of Catalysis (45 pkt.) – 1 szt.
- Przemysł Chemiczny (15 pkt.) – 5 szt.
- Polish Journal of Chemical Technology (15 pkt.) – 2 szt.
- Polish Journal of Environmental Studies (15 pkt.) – 3 szt.

Sumę punktów MNiSW oraz IF policzyłam na podstawie wartości parametrów tych czasopism zgodnie z rokiem wydania. Na wykresie poniżej na podstawie Scopus z dn. 12.12.2014 przedstawiam **wykres 298 cytowań całego mojego dorobku, bez autocytowań**, (jako uzupełnienie graficznej prezentacji cytowani z dokumentacji przedłożonej z wnioskiem do CK 2.042014r.), który również wskazuje iż po uzyskaniu tytułu doktora mój dorobek publikacyjny znalazły oddźwięk w środowisku naukowym.

Citations by year 12.12.2014 z wyłączeniem autocytowań Scopus

Odnosząc się do drugiego pytania tj. „jaki był cel zaproszenia Habilitantki na spotkanie Komisji” muszę jasno podkreślić, iż cel zaproszenia mojej osoby **nie został mi wskazany przez Komisję Habilitacyjną**. Przedstawiono mi termin spotkania z komisją oraz konieczność obecności mojej osoby do wyjaśnień, bez podania ich przedmiotu i przekazania treści wszystkich recenzji. Dopiero na moją wyraźną prośbę, za przyzwoleniem przewodniczącego, sekretarz komisji przesłał mi recenzje na 3 tygodnie przed terminem spotkania. Lektura recenzji pozwoliła mi przypuszczać, iż prof. dr hab. Magdalena Hasik (AGH) nie mogła ocenić mojego wkładu w opracowanie technologii katalitycznego utleniania metanu na podstawie monografii pt. „*Katalityczne utlenianie metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń*”. Tydzień przed spotkaniem zapytałam mailowo Przewodniczącego czy mogę przedstawić dodatkowe oświadczenia w sprawie mojego udziału w opracowanie technologii oraz czy życzy sobie wcześniejszego przesłania wersji elektronicznej dodatkowych oświadczeń w tej sprawie. Niestety uzyskałam odpowiedź wskazującą, iż wszystko na spotkaniu wyjaśnię (Załącz. 2). Podczas spotkania **komisja nie poruszyła tematu wyjaśnień do uwag recenzentów, w tym również dotyczących brakujących oświadczeń mojego udziału w opracowaną technologię**.

W dokumentacji przedstawionej wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego mój udział w opracowanej technologii przedstawiały dwa oświadczenia z 22.01.2013r. Pismo dyrektora Wytwórni Katalizatorów w Zakładach Azotowych Tarnów-Mościce (obecnie Grupa Azoty) Pana Piotra Barana oraz Kierownika merytorycznego projektu prof. dr hab. inż. Stanisława Nawrata z Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (wersja elektroniczna dokumentacji załącznik: 8a Wybrane oświadczenia dotyczące dorobku.pdf - str. 5-6), które pozwolę sobie przedstawić poniżej:

Tarnów, 22.01.2013 r.

Potwierdzam, że dr Beata Stasińska pracowała w Wytwórni Katalizatorów Zakładów Azotowych Tarnów-Mościce w lutym, 2012r. jako autor know-how użyzonego jednorazowo i nieodpłatnie przez UMCS do produkcji 230 kg katalizatora palladowego. Jej praca polegała na opracowaniu wytycznych wdrożenia produkcji katalizatora palladowego na nośniku ceramicznym, sprawdzeniu surowca przed produkcją oraz jakości wyprodukowanego w Wytwórni katalizatora.

Katalizator ten wykonano na zlecenie Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w ramach projektu "Proekologiczna technologia utylizacji metanu".

Jako zasadnicze wypełnienie prototypowego reaktora RKUM-100 pracował bezproblemowo utleniając metan z powietrza wentylacyjnego w trakcie testów pilotażowej instalacji IUMK-100 trwających 3 miesiące (maj-lipiec 2012r.) w kopalni Jas-Mos na szybie Jas VI w Jastrzębiu-Zdrój. Zakończone sukcesem badania pracy kontaktu stały się przedmiotem zgłoszenia patentowego PL401687 z dn. 20.11.2012 r. na "Sposób otrzymywania katalizatora palladowego stosowanego w reakcjach utleniania metanu z powietrza wentylacyjnego szybów kopalni węglowych" zgłoszonego do Urzędu Patentowego RP przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

WYTWÓRNI KATALIZATORÓW
DYREKTOR
Piotr Baran
Piotr Baran

Stwierdzam zgodność niniejszego
Lecroknopli z oryginałem
Kierownik Sekretariatu Uczelnianego
mgr inż. Kinga Nakoneczna-Zelik
28.02.2013

Zakłady Azotowe
w Tarnowie-Mościcach S.A.
ul. E. Kaszubskiego 8
33-101 Tarnów
t: +48 14 633 07 81
f: +48 14 637 07 16

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Sródmieścia
XII Wydział Gospodarczy
KRS: 0000079490, REGON: 850002268
NIP: PL 873-000-60-29
Kapitał zakładowy i wpłacony:
320 577 220 PLN

www.grupaazoty.com

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Zamiejscowy Ośrodek Dydaktyczny AGH w Jastrzębiu Zdroju

Jastrzębie-Zdrój dn., 22.01.2013

ZAŚWIADCZENIE

Potwierdzam, że dr Beata Stasińska współtworzyła Konsorcjum Utylizacji Metanu z Pokładów Węgla Podziemnych Kopalń zawarte 25.06.2008r. przez Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Uniwersytet Marii Curie- Skłodowskiej w Lublinie oraz Politechnikę Wrocławską. Uczestniczyła jako Koordynator merytoryczny projektu na UMCS czynnie w pracach zespołu naukowego nad opracowaniem "Proekologicznej technologii utylizacji metanu" w ramach projektu finansowanego z funduszy POIG.

Wytwórnia Katalizatorów Zakładów Azotowych Tarnów-Mościce w 2012r. na zlecenie AGH wykonała 230 kg katalizatora palladowego autorstwa know-how Beaty Stasińskiej, użyczonemu jednorazowo i nieodpłatnie przez UMCS. Katalizator ten pracował jako zasadnicze wypełnienie prototypowego reaktora RKUM-100 bezproblemowo utleniając metan z powietrza wentylacyjnego w trakcie testów pilotażowej instalacji IUMK-100 trwających 3 miesiące (maj-lipiec 2012r.) w kopalni Jas-Mos na szybie Jas VI w Jastrzębiu-Zdrój.

Opracowała przyjęty przez zespół Plan Organizacji Badań pilotażowej instalacji IUMK-100. Współ-nadzorowała uruchamianie i prowadzenie badań pilotażowych pracując na instalacji.

Zakończone sukcesem prace projektowe pokazały poprawność zaprojektowanego reaktora katalitycznego oraz prawidłowość działania katalizatora jej pomysłu. Wyniki projektu stały się przedmiotem zgłoszenia patentowego PL401314 z dn. 22.10.2012 r. na "Sposób i układ urządzeń do katalitycznej utylizacji metanu w powietrzu kopalnianym" (10% autorstwa Beata Stasińska) zgłoszonego do Urzędu Patentowego RP przez AGH w Krakowie oraz zgłoszenia patentowego PL401301 z dn. 22.10.2012 r. "Reaktor utleniania metanu z powietrza wentylacyjnego"(40% autorstwa Beata Stasińska) zgłoszonego przez UMCS w Lublinie i Politechnikę Wrocławską.

Stwierdzam zgodność niniejszej kserokopii z oryginałem
Kierownik Sekretariatu Uczelnianego
KD
mgr inż. Kinga Nakonieczna-Zelna
+48 03 40792

Z poważaniem

Kierownik Merytoryczny Projektu
Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka
Nr UDA-POIG.01.03.01-24-072/08-02

dr hab. inż. Stanisław Nawrat, prof. nadzw.

Akademia Górniczo-Hutnicza | Zamiejscowy Ośrodek Dydaktyczny AGH w Jastrzębiu Zdroju
al. A. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków | ul. 1 Maja 61, 44-335 Jastrzębie Zdrój
tel. +48 12 617 20 05, +48 12 633 50 00, fax +48 12 633 00 00 | tel./ fax +48 32 476 48 57
e-mail: agh@agh.edu.pl, www.agh.edu.pl | zodj@agh.edu.pl, www.zodj.agh.edu.pl

Dodatkowo wskazuję, iż poproszona na spotkanie przez Przewodniczącego zostałam zapytana, co uważam za swoje największe osiągnięcie naukowe. Wskazałam wówczas tak jak w autoreferacie napisałam, iż jest to rozwinięcie moich badań podstawowych kontaktów katalizacyjnego utleniania metanu do opracowania pilotażowej preparatyki katalizatora wykonanej w Wytwórni Katalizatorów Zakładów Azotowych Tarnów-Mościce (dziś Grupa Azoty) oraz wykonanie projektu reaktora. Oba te osiągnięcia znalazły potwierdzenie poprawności opracowania w pilotażowej instalacji katalizacyjnego utleniania, pracującej samowystarczalnie energetycznie w Jastrzębiu-Zdrój na szybie Jas VI przez trzy miesiące maj-lipiec 2012 r., którą osobiście uruchamiałam i nadzorowałam. Wyjaśniając przedłożyłam Komisji Habilitacyjnej (każdemu członkowi) przywiezione ze sobą oświadczenia zawierające szczegółowy opis mojego udziału w opracowanej technologii tj.:

- Oświadczenie dr hab. inż. Stanisława Nawrata Kierownika projektu „Proekologiczna technologia utylizacji metanu” z dn. 17.10.2014r.
- Udział twórców wynalazków zgłoszonych przez AGH PL401314 oraz PL401842
- Opinia dr hab. Dobiesława Nazimka dotycząca pracy naukowej i organizacyjnej w projekcie „Proekologiczna technologia utylizacji metanu” z dn.14.10.2014r.
- Skan przeglądarki internetowej Espacenet potwierdzającej wyniki wyszukiwania wynalazków Beaty Stasińskiej
- Zaświadczenie kierownika „Centrum Badań Naukowych i Współpracy Międzynarodowej” na UMCS - mgr Kariny Kasperek i specjalisty ds. projektów badawczych międzynarodowych (zajmującej się sprawozdawczością projektu od 2011 do chwili obecnej) – mgr Magdaleny Pokrzyckiej Walczak, prezentujące zadania badawcze wykonane w projekcie przez zespół UMCS pod kierownictwem Beaty Stasińskiej oraz zał.1 zbierający badania wykonane i sprawozdane przez Beatę Stasińską, kopie zgłoszeń patentowych wraz z udziałem procentowym autorów potwierdzone przez Rzecznika Patentowego UMCS - mgr. Marię Brodzicką oraz informację końcową UMCS z części projektu realizowanego na UMCS, zawierający opis prac wykonanych na rzecz projektu przez każdego z członków zespołu UMCS.

W pierwszym oświadczeniu prof. dr hab. inż. Stanisław Nawrat podkreślał: „**Wkład pracy Pani Beaty Stasińskiej jest znaczący i podstawowy w zakresie badań i doboru katalizatorów oraz ich wytworzenia, a także w zakresie badań naukowych instalacji pilotowej IUMK-1 oraz półtechnicznej IUMK-100**”.

Starłam się omówić przedstawione oświadczenia i podczas mojej wypowiedzi, członkowie Komisji zadawali szczegółowe pytania, kierując moją wypowiedź na określenie mojej roli w pracy magisterskiej pani Iwony Bot, którą cytowałam w monografii, moich dalszych planów badawczych, dydaktycznych i prowadzonych obecnie zajęć.

W mojej pracy „Katalityczne utlenianie metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń” szeroko zacytowałam badania przeprowadzone dla przygotowanej i scharakteryzowanej pod względem właściwości fizyko-chemicznych przeze mnie serii katalizatorów palladowych na czystym nośniku glinowym - badania zawarte w pracy magisterskiej Pani Iwony Bot. Przytoczone w mojej pracy badania magistrantki prowadzące do określenia kinetyki reakcji w zależności od stopnia dyspersji palladu, były wskazane jako sposób metodyki określania niezbędnych parametrów szybkości reakcji układów katalitycznych. Wyjaśniłam iż promotorem tej pracy był dr hab. Andrzej Machocki, natomiast ja (z uwagi na zasady opieki nad pracami magisterskimi na Wydziale Chemii UMCS), wspomagałam pracę magistrantki w interpretacji wyników. Badania dla wybranego układu katalitycznego na nośniku przemysłowym zostały wykonane tą samą metodyką, w ramach zadań projektowych opisanych w dostarczonych oświadczeniach.

W moim przekonaniu oświadczenia przekazane Komisji 22 października 2014r., dotyczące zgłoszeń patentowych i mojego udziału w opracowaną technologię, **nie zostały wzięte pod uwagę przez Komisję Habilitacyjną, gdyż nie znalazły miejsca w protokole Komisji z niniejszego posiedzenia oraz nie zostały przedstawione wysokiej Radzie Wydziału, a jedyny oryginalny egzemplarz wrócił w moje ręce przesłany z Wrocławia. W związku z powyższym ponownie przedkładam przedstawione Komisji Habilitacyjnej dn. 22 października oświadczenia (w postaci uwierzytelnionej kopii) w załączniku nr 4 mojego odwołania.**

Jestem przekonana, iż udokumentowanie wkładu w opracowanie publikacji, jest nieporównywalnie łatwiejszym zadaniem, niż wskazanie udziału w opracowaniu technologii. **Opracowana technologia jest natomiast niepodważalnym, cennym dorobkiem naukowym, ponieważ jej wartość określa poprawność działania warunkowana niepodważalnymi prawami natury, a nie punktacja czasopisma z Listy Filadelfijskiej wynikająca z zainteresowania i cytowań środowiska naukowego w danej chwili.** Opracowanie technologii jest procesem długotrwałym, wymagającym ścisłej, rzetelnej współpracy całego zespołu, a niepodważalnym recenzentem prac członków zespołu jest poprawna praca opracowanej technologii. W tym przypadku ocena wkładu autorskiego jednostki nie jest tak jasna, jak w przypadku niewielkiego zagadnienia przedstawionego w publikacji naukowej i często wynika z umiejętności pracy zespołowej.

Z tego też względu została opracowana i wydana moja monografia pt. „*Katalityczne utlenianie metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń*”, w której wskazuję (ostatnia linijka str. 12): „*Praca prowadzi czytelnika poprzez etap dorobku autorki dotyczący prac badań podstawowych, opracowania katalizatora, projektowania dla zaproponowanego układu katalitycznego reaktora, badań wielkolaboratoryjnych, po uruchomienie pilotażowej instalacji wykazującej poprawność pracy reaktora z wymiennikiem w sposób umożliwiający odzysk energii bez konieczności podgrzewania dodatkowo gazów powietrza wentylacyjnego. Znaczna część niniejszej rozprawy naukowej oparta jest na niepublikowanych danych projektowych, zgłoszonych do ochrony prawem własności intelektualnej lub pozostających jako sprawozdanie projektowe.*”

Informacje zgłoszone do ochrony patentowej nie mogą być upublicznione do czasu ukazania się zgłoszeń w Biuletynie Urzędu Patentowego RP. Z tego też powodu moja monografia wydana w marcu 2014 r. nie mogła zawierać szczegółowych opisów zawartych w zgłoszeniach patentowych, do czasu publikacji przez UPRP, co nastąpiło w okresie maj-lipiec br. **Prowadzone przez Urząd Patentowy RP badania poziomu wynalazczego przedmiotów własności intelektualnej zgłoszonych do ochrony patentowej trwające już ponad dwa lata, nie znalazły przesłanek światowego stanu techniki podważających ich nowość.**

Odnosząc się jeszcze do uwag dotyczących monografii chciałabym zauważyć, iż praca była poddana korekcie wydawniczej przez panią Annę Sadczuk i uzyskała dwie pozytywne naukowe recenzje wydawnicze:

- **prof. dr hab. inż. Andrzeja Ambrozika z Politechniki Świętokrzyskiej;** pracownika Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn; Katedry Mechaniki – profesora nauk technicznych, **specjalność: kataliza, procesy spalania, samochody i ciągniki, termodynamika, tłokowe silniki spalinowe;**
- **prof. dr hab. inż. Stanisława Nawrata (AGH) doktora habilitowanego nauk technicznych - dyscyplina OCDE Nauki Inżynieryjne i Techniczne o specjalności aerologia górnicza, bhp w górnictwie, ekonomika górnictwa.**

Wracając do określenia wkładu autorskiego w opracowaną technologię nadmienię, iż Akademia Górniczo-Hutnicza posiada stosowne dokumenty, tj. *Informację końcową i wnioski sprawozdania osiągniętych wskaźników z realizacji wyżej wymienionego projektu*, które zawierają udział poszczególnych członków zespołu w opracowaną technologię opisany dwoma parametrami tj.:

- **czas pracy poświęcony na wykonanie zadań badawczych wykazany za pomocą wskaźników EPC,**
- **spis uzyskanych wyników projektu, prac B+R mających podlegać wdrożeniom i komercjalizacji,** jako pochodna efektów prac wykonanych przez pracowników naukowych na rzecz projektu przedstawionych w informacji końcowej z realizacji projektu.

Zgodnie z definicją wskazaną przez MNiSW, wskaźniki EPC liczone w projektach POIG 1.3.1 określają pełny faktyczny **czas pracy poświęcony realizacji zadań badawczych w projekcie przeliczony jako odpowiedni ułamek rocznego czasu pracy.** Wartości te określano w każdym z projektów POIG na podstawie godzin podanych przez pracowników. Jak pokazuje Tabela 1 w projekcie „Proekologiczna technologia utylizacji metanu”, prace badawcze na rzecz projektu wykonało 51 osób.

W tym członkowie zespołu – autorzy wniosku projektowego wykonali najwięcej prac badawczych zaplanowanych w harmonogramie projektowym:

1. **dr Beata Stasińska**– 1530 godzin (kierownik zespołu na UMCS i koordynator projektu ze strony UMCS);
2. prof. nadzw. dr hab.inż. Stanisław Nawrat -1180 godzin (kierownik zespołu na AGH i koordynator merytoryczny lidera projektu);
4. mgr inż. Sebastian Napieraj – 1040 godzin (kierownik administracyjny lidera projektu - AGH)
5. dr inż. Barbara Kucharczyk – 805 godzin (kierownik zespołu na Politechnice Wrocławskiej i koordynator projektu ze strony partnera PWr).

Wskaźniki te z definicji **opisują jedynie czas poświęcony pracom badawczym**, nie uwzględniają czasu, który członkowie zespołu poświęcali na: prace związane z procesem organizacji badań w poszczególnych zespołach, sprawozdawczość rzeczowo-finansową, wyjaśnianie dokumentacji wydatków, potwierdzanie za zgodność z oryginałem wysyłanych ze sprawozdaniem dokumentów, udział w spotkaniach konsorcjantów, przygotowanie dokumentacji przetargowej i udział w przetargach, działalność popularyzującą i promującą efekty projektu.

Godziny poświęcone opracowaniu zagadnień projektowych, wyrażone wskaźnikiem EPC w zestawieniu z efektami prac badawczych, stanowiących rezultaty zawarte w informacji końcowej projektu zgłoszonych przez lidera - AGH pozwalają parametrycznie uzupełnić wkład w opracowaną technologię, przedstawiony przeze mnie opisowo w pracy „Katalityczne utlenianie metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń”. Tabela 2 obrazuje w wymiarze czasowym i jakościowym działalność poszczególnych członków zespołu, będącego autorami własności intelektualnej zgłoszonej w ramach projektu do ochrony patentowej.

Z danych przedstawionych tabelarycznie (tabela 1), można zauważyć iż **zespół UMCS pod moim kierownictwem realizował zadania** o tej samej nazwie co zespół Politechniki Wrocławskiej pod kierownictwem dr Barbary Kucharczyk. **Były to jednak odrębne zagadnienia badawcze tego samego zadania projektowego**, z osobnymi budżetami, **dotyczące odmiennych obiektów katalitycznych**. W UMCS prace zadania 2.1 ukierunkowałam na opracowanie katalizatorów palladowych na ceramicznym nośniku przemysłowym, zaś w Politechnice Wrocławskiej badania dotyczyły palladowych katalizatorów osadzonych na monolicie metalicznym. Badania wielkolaboratoryjne – zadanie 2.4 na instalacji IUMK-1 wytworzonej w ramach projektu dla Politechniki Wrocławskiej **oba zespoły wykonywały we Wrocławiu, pracując osobno i opracowując warunki autotermicznej pracy instalacji z badanymi przez siebie układami katalitycznymi**. Tylko dla kontaktów ceramicznych uzyskałam warunki autotermicznej pracy instalacji IUMK-1 tj. samowystarczalności energetycznej bez konieczności dodatkowego podgrzewania gazów, stąd też ostateczna koncepcja projektu reaktora została oparta o katalizator mojego pomysłu. **Zespół UMCS pod moim kierownictwem przygotował w ramach zadania 3.5 koncepcję reaktora.**

dr Beata Stasińska, Katedra Energetyki i Środków Transportu, Wydział Inżynierii Produkcji,
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

ul. Głęboka 28, 20-612 Lublin, tel. 531-08-90-30, beata.stasinska@up.lublin.pl

Tabela 2 Spis wyników projektu, prac B+R mających podlegać wdrożeniom i komercjalizacji (z informacji końcowej projektu złożonej w czwartku 2014r. przez Lidera projektu - AGH do instytucji nadzorującej – OPI)

Rezultaty projektu dane z informacji końcowej projektu złożonej w czwartku 2014r. przez Lidera projektu - AGH do instytucji nadzorującej – OPI	prof. dr hab.inż. Stanisław Nawrat	mgr inż. Sebastian Napieraj	Prof. dr hab. inż. Piotr Czaja	Mgr inż. Grzegorz Kowacki	Dr inż. Piotr Łuska	Mgr inż. Efreem Pryszcz	Mgr inż. Janusz Bednorz	dr Beata Stasińska	Dr hab. Dobiesław Nazimek	dr inż. Barbara Kucharczyk	Dr Włodzimierz Tylus	Uwagi
Godziny poświęcone wykonaniu zadań badawczych i wykazane wskaźnikiem EPC	1180	1140	170	680	570	540	120	1530	330	805	463,5	-
1. Zgłoszenie patentowe WIPO ST10/C PL401687 z dn. 20.11.2012 pt. „Sposób otrzymywania katalizatora palladowego stosowanego w reakcji utleniania metanu z powietrza wentylacyjnego szybów kopalni węglowych”	-	-	-	-	-	-	-	100%	-	-	-	Zasadniczy katalizator umożliwiający utlenianie metanu w powietrzu wentylacyjnym dla zastosowania pilotażowego i przemysłowego
2. Know-how 1/2010 pt. Procedura otrzymywania katalizatora palladowego na nośniku glinowym	-	-	-	-	-	-	-	100%	-	-	-	
3. Zgłoszenie patentowe WIPO ST10/C PL401301 z dn. 22.10.2012 pt. „Reaktor utleniania metanu z powietrza wentylacyjnego” powtórzone w pkt. 9	-	-	-	-	-	-	-	40%	40%	20%	-	Zasadniczy element instalacji utleniania metanu dla zastosowania pilotażowego i przemysłowego
4. Projekt reaktora RKUM-100 (godz.) powtórzone w pkt. 9	160	160	-	80	-	140	-	200	100	64	25	
5. Zgłoszenie patentowe WIPO ST10/C PL401314 z dn. 22.10.2012 pt. „Sposób i układ urządzeń do	20%	15%	5%	5%	5%	5%	5%	10%	15%	10%	5%	Projekt opracowany jako instalacja

katalitycznej utylizacji metanu zawartego w powietrzu wentylacyjnym kopalń”												pilotażowa IUMK-100 stanowiąca podstawę projektu przemysłowego zastosowania IUMK-1000
6. Projekt instalacji utylizacji metanu z kopalń IUMK-100 - godziny wynikające z zadania 6.1	80	80	-	-	-	-	-	120	-	78	-	
7. Zgłoszenie patentowe P.399656 „Palladowy katalizator na nośniku monolitycznym, sposób jego wytwarzania oraz zastosowanie palladowego katalizatora na nośniku monolitycznym”	-	-	-	-	-	-	-	-	-	100%	-	Wykorzystany w produkcji katalizatora dla instalacji IUMK-100
8. Wyprodukowano jednorazowo na podstawie udzielonego przez UMCS know-how 230 kg katalizatora palladowego na nośniku glinowym, określając procedurę wdrożenia	-	-	-	-	-	-	-	100%	-	-	-	Opracowanie produkcji katalizatora dla zastosowania pilotażowego i przemysłowego
10. Projekt reaktora RKUM-1000 godziny w ramach zadania 6.2	-	-	-	-	-	-	-	30	150	28		Opracowanie przemysłowego projektu zastosowania technologii IUMK-1000
11. Projekt Instalacji Utylizacji Metanu z Kopalń IUMK-1000 o mocy cieplnej 1 MW godziny w ramach zadania 6.2	220	220	170	150	170	150	120	-	-	-	-	
12. Opis możliwości produkcji energii elektrycznej z produkowanego ciepła bazując na technologii ORC (Organic Rankine Cycle)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	-	-	-	-	Brak bezpośredniego związku z technologią
13. Zgłoszenie patentowe P.400087 „Sposób uzyskiwania paliwa niskometanowego w szybach wentylacyjnych kopalń węgla kamiennego	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	-	-	-	-	Brak bezpośredniego związku z technologią
14. Zgłoszenie patentowe W.119954 pt. Urządzenie do przepływowego utleniania powietrza wentylacyjnego z podziemnych kopalń	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	-	-	-	-	Brak bezpośredniego związku z technologią

dr Beata Stasińska, Katedra Energetyki i Środków Transportu, Wydział Inżynierii Produkcji,
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
ul. Głęboka 28, 20-612 Lublin, tel. 531-08-90-30, beata.stasinska@up.lublin.pl

W projekcie reaktora dla instalacji IUMK-100 zaprojektowano również strefę wspomaganie rozruchu reaktora w oparciu o katalizatory palladowe na nośniku metalicznym proponowanym przez dr Barbarę Kucharczyk, stąd jej udział w patencie reaktora. Następnie zespół AGH włączając się w wykonanie projektu technicznego współpracował w tej sprawie z firmą Termospec. Wyłonienie wykonawcy katalizatora ceramicznego i monolitu metalicznego zostało również zlecone w przetargu przez AGH – zadanie 2.5. **Wykonawcą zasadniczego katalizatora palladowego na nośniku ceramicznym mojego pomysłu, była Wytwórnia Katalizatorów Zakładów Azotowych Tarnów-Mościce (obecnie Grupa Azoty) z którą współpracowałam, ustawiając pilotażową produkcję katalizatora. W tym przypadku moje prace nie były finansowane bezpośrednio w ramach projektu i nie są ujęte wskaźnikami EPC. Katalizator na nośniku metalicznym został zakupiony w Sude Chemie (Niemcy) zgodnie ze specyfikacją przygotowaną przez dr Barbarę Kucharczyk.**

Zespół AGH (specjaliści wentylacji kopalni i ujęć metanu) w projekcie, koncentrowali swoje prace nad rozwiązaniem problemów technicznych ujęcia gazów z szybu wentylacyjnego, łączeniu powietrza wentylacyjnego z gazami z odmetanowania kopalni oraz zastosowaniem wymienników pozwalających na odzysk i zawracanie energii wydzielonej podczas utleniania metanu z zachowaniem bezpieczeństwa. Do nich należały zadania projektowe 3 i 4. Te prace wspierane były wiedzą pracowników firmy Termospec, którzy zatrudnieni przez Akademię Górniczo-Hutniczą zaprojektowali wymiennik do reaktora, wykonali projekt techniczny reaktora i pozostałych urządzeń oraz oprogramowania pilotażowej instalacji IUMK-100.

Badania ciągłej pracy tej instalacji IUMK-100 w ramach realizacji zadania 5.1, polegały na pracy trwającej maj-lipiec 2012 r. pracowników AGH, UMCS i PWr w trybie 8-mio godzinnych zmian, ciągłego nadzoru i obsługi instalacji IUMK-100, z jednoczesnym badaniem warunków samowystarczalności energetycznej tej instalacji. Podczas tych prac wszystkie trzy zespoły musiały współpracować ze sobą i wykonawcą urządzeń, na bieżąco usuwając usterki, dopracowując elementy sprawiające problematykę procesową. Bazując na wielkolaboratoryjnych badaniach autotermicznej pracy instalacji IUMK-1 **opracowałam Projekt Organizacji Badań na instalacji IUMK-100, przyjęty do realizacji przez cały zespół projektowy, pozwalający znaleźć graniczne stężenia metanu w powietrzu wentylacyjnym, warunkujące samowystarczalność energetyczną instalacji i możliwość odzysk energii. Osobiście prowadziłam badania na pierwszej zmianie, ustalając parametry stabilnej pracy na zmianę drugą i nocną, którą nadzorowali odpowiednio pracownicy PWr i AGH. Ostatecznie zespół UMCS pod moim kierownictwem opracował sprawozdanie dotyczące opisu pracy instalacji przy różnych stężeniach metanu dla przepływu gazów 1500, 3000 i 3500 m³/godz. Zespół Politechniki Wrocławskiej dokonał podsumowania pracy instalacji dla przepływów 2000 i 2500 m³/godz.**

Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas pracy na instalacji w ramach zadania 6.1 opracowałam zagadnienia naukowe obejmujące:

1. Sposób doboru ilości katalizatora do reaktora.
2. Ustalenie reżimu pracy dla katalizatora.
3. Metody regeneracji katalizatora przy spadku stopnia konwersji.
4. Ocena możliwości zastosowania zastępczych katalizatorów o podobnych właściwościach.
5. Sposób kontroli sprawności katalizatorów, przeglądy, czyszczenie.
6. Ustalenie sposobu izolacji cieplnej.
7. Ustalenie sposobu rozruchu i pracy reaktora oraz jego wygaszenia.
8. Ustalenie sposobu zasypywania katalizatora i sposobu montażu katalizatora w reaktorze.
9. Określenie charakterystyk temperaturowych reaktora w zależności od strumienia gazu i stężenia metanu.
10. Określenie warunków autotermiczności reaktora.

Na podstawie obserwacji pracy reaktora podczas badań instalacji IUMK-100 i danych kinetycznych kontaktu palladowego na nośniku ceramicznym mojego pomysłu w ramach zadania 6.2 obliczyłam wsad katalityczny dla instalacji przemysłowej IUMK-1000.

Jest mi niezmiernie przykro, iż w tak istotnej tematyce, związanej z moimi osiągnięciami nie rozmawiałam z Komisją Habilitacyjną, choć w dokumentach, które przekazałam były wyliczone wszystkie zadania badawcze jakie wykonałam w ramach umów o dzieło z krótkim opisem wyników. Moje wypowiedzi były kierowane pytaniami jak stwierdził profesor dr hab. inż. Marian Kamiński, i niestety nie w tematyce wyjaśnień do których rzekomo zostałam wezwana.

Na koniec odniosę się do źródła powstania decyzji w sprawie odmowy nadania mi stopnia doktora habilitowanego. Decyzja ta zarówno Komisji Habilitacyjnej jak i Rady Wydziału wynika z uwag zawartych w recenzji przygotowanej na Akademii Górniczo-Hutniczej. Jej autorka w wielu miejscach recenzji stwierdza, iż dorobek Habilitantki zasługuje na nadanie stopnia doktora habilitowanego, ale w tym miejscu pozwolę sobie przytoczyć ostatni fragment tej recenzji:

”Podsumowując recenzentka uważa że całość dorobku naukowego, dorobek naukowy, działalność dydaktyczna i organizacyjna dr Beaty Stasińskiej są wystarczające do nadania stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych. W opinii recenzentki, osiągnięcia naukowe, przedstawione przez dr Beatę Stasińską do oceny jako podstawa do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie technologia chemiczna, nie spełnia wymogów Ustawy [.....] Dlatego – mimo pozytywnej oceny całości dorobku naukowego, badawczego, działalności dydaktycznej i organizacyjnej Habilitantki – recenzentka wnioskuje do komisji Habilitacyjnej o negatywne zaopiniowanie Radzie

Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH wniosku Beaty Stasińskiej o nadanie Stopnia doktora habilitowanego”.

Te konkluzje są w sprzeczności ze sobą, i takie stanowisko wielokrotnie pojawia się w treści recenzji pozostając bez jasnego uzasadnienia.

- Podsumowanie rozdziału 1 i 2

„wydaje się , że treści przedstawione w rozdziałach 1 i 2 monografii miały na celu przekonanie czytelników o ważności i potrzebie badań podjętych przez Autorkę. Ten cel został osiągnięty, ale zawartości obu rozdziałów budzą szereg zastrzeżeń”

- *„Niestety rozdział 3 monografii bardzo rozczarowuje. Z tej części opracowania wynika wprawdzie, że rzeczywiście zakres badań katalitycznego utlenienia metanu prowadzonych przez Habilitantkę, był szeroki, ale przedstawiona w monografii analiza uzyskanych wyników jest powierzchowna, nieprzekonująca”.*

Nadmienię iż rozdział 3 syntetycznie prezentuje tematykę katalizatorów utleniania metanu ze szczególnym potraktowaniem katalizatorów palladowych. Oparty jest na 179 pracach, a w tym 12-tu pracach Habilitantki, (wyłączając wskazane w recenzji powtórzenia cytowań). W cytowanych własnych artykułach naukowych szczegółowo opisałam właściwości fizykochemiczne badanych obiektów, ich preparatykę oraz warunki prowadzenia reakcji katalitycznych czy innych badań, a także interpretację zamieszczonych rysunków. Z uwagi na ochronę własności intelektualnej projektu tj. brak opublikowania zgłoszenia patentowego sposobu preparatyki katalizatora mojego pomysłu, sprawił iż w monografii nie ujawniłam sposobu preparatyki katalizatora użytego w pilotażowej instalacji IUMK-100. Nie mniej jednak trwające od 22 listopada 2012r. badania zdolności patentowej prowadzone przez Urząd Patentowy RP nie znalazły uchybień nowości w tym temacie.

- *„Rozdziały 5-7 monografii związane są ściśle z realizacją projektu badawczego [.....] Habilitantka zajmowała się koordynacją działań podejmowanych w UMCS. [.....] Prowadzi to do wniosku, że opracowana technologia to rezultat pracy zespołowej, w której (mimo dużego zaangażowania w realizację projektu) Habilitantka miała niewielki udział”*

Przedstawione w załączniku 4 dokumenty oraz dane Tabeli 1, Tabeli 2 oraz zał. 5, wskazują iż mój udział w realizacji projektu **nie polegał jedynie na koordynacji działań na UMCS. Zespół UMCS pracował pod moim kierownictwem. Wykonywał zadania zaplanowane, kierowane, opracowywane i sprawozdawane na spotkaniach konsorcjum przez moją osobę.** Wskaźnik EPC określający godzinowo udział członka w wykonaniu tylko zadań badawczych projektu **jest w przypadku mojej osoby najwyższy i nie można określić go przymiotnikiem „niewielki” jak wskazano w recenzji Akademii Górniczo-Hutniczej, ale jak określił to w swoim oświadczeniu kierownik merytoryczny projektu prof. dr hab. inż. Stanisław Nawrat znaczący i podstawowy.**

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak na wstępie odwołania, tj. przychylnie ustosunkowanie się do moich żądań.

Z poważaniem

dr Beata Stasińska

Załączniki stanowiące nieodłączną część niniejszego **ODWOŁANIA**

Załącznik 1 - Kopia nadania oficjalnego stanowiska Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki w sprawie przewodu habilitacyjnego Beaty Stasińskiej z dn. 24.11.2014r.

Załącznik 2 – Mail prof. Dr hab. Inż. Henryka Góreckiego z dn.17.10.2014r.

Załącznik 3. Mail prof. Dr hab. Inż. Henryka Góreckiego z dn.26.11.2014r.

Załącznik 4 Kopia przesłanych z Politechniki Wrocławskiej 3.12.2014r. dokumentów, które przedłożyłam Komisji Habilitacyjnej 22.10.2014r.

Załącznik 5 Spis dorobku publikacyjnego Beaty Stasińskiej dotyczącego tematyki katalitycznego utleniania metanu aktualny na dzień 22.12.2014r..